

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XX. In quo sacrarum litterarum testimonijs comprobatur, dicta
verbaque diuina, licet semper sint vera, non tamen semper esse in
proprijs suis causis certa, & infallibilia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

sto factis fiet, licet hoc non illo fuerit modo, quo ipsi arbitrabantur.

Ita itaq; multisque alijs præterea modis, locutiones & visiones diuinæ possunt esse: vera & certæ: & nos nihilo secius illis possimus decipi, eo quod excelsa præcipuaq; proposita, & sublimes, quos in illis Deus intendit sensus, haudquaquã intelligere capereq; noscimus. Quamobrem sapiens & securum consilium est, ut spirituales magistri prudenter studeat animas ab huiusmodi supernaturalibus rebus abducere, assuefaciendo illas, sicuti diximus, puritati spiritus in fide obscura, quæ est medium vnionis consequendæ.

CAPVT XX.

In quo sacrarum litterarum testimonijs comprobatur, dicta verbaque diuina, licet semper sint vera, non tamen semper esse in proprijs suis causis certa, & infallibilia.

Operæ pretium erit secundã nunc stabilire causam, ob quam visiones & verba diuina, quãuis in se semper sint vera, non tamen semper quantum ad nos spectat, sint certa. Hoc autem fit propter causas & motiua, quibus illæ veluti fundamento nituntur: quare euentura omninõ adimplendaque credi debent, quãdiu perseuerauerit illud, quod Deum mouet (verbi gratia) ad puniendum. Vt si dixisset Deus: post anni vnus decursum, huiusmodi plaga Regnum hoc feriam: causa porro, & fundamentum comminationis huius, est peccatum quoddam, quod in regno illo contra Deum patrat. Quod si peccatum illud interim intermitteretur, aut certè variaretur, posset etiã eius puniatio prætermitti, aut variari: comminatio tamẽ vera fuit, actuali enim culpæ innitebatur, quæ nisi fuisset inter-

missa, dubio procul cõminatio suã fuisset sortita esse: & istæ sunt minæ, vel reuelationes comminatoriæ, vel conditionatæ. Huiusmodi rem in vrbe Niniue euenisse legimus, vbi iussit Deus Ionæ Prophetæ, vt cõminationem istam nomine suo denunciaret: *Adhuc quadraginta dies, & Niniue subuertetur.* Quæ tamen comminatio minimè fuit executioni data, cessauit enim eius causa, peccata nẽpe, succedente confestim ipsorum pœnitentiã, quam nisi egissent, dubio procul periissent. Legimus similiter in libro tertio Regum, quod cũ Rex Achab scelus quoddam ingens admisisset, comminatus est Deus graue supplicium (nunciantem illi rem hanc Sancto Patre nostro Elia) tam ipsimet, quam eius domui, ac vniuerso regno: & quia Achab vehementi dolore stimulatus, scidit vestimenta sua, cilicioque se induit, ieiunauit, substrato sacco somnum cepit, humiliatus denique mœstusque incessit; confestim per eundem Prophetam iussit illi hæc verba annunciari. *Quia humiliatus est mei causa Achab, non inducam malum in diebus eius, sed in diebus filij sui inferam malum domui suæ.* Quo loco animaduertere licet, quod quia Achab conuersus, & mutatus fuit, comminatio quoque & sententia diuina desijt. Ex quibus ad nostrum propositum conijcere possumus, quod licet Deus alicui animæ reuelauerit vel assertiuè dixerit, quamcunque tandem rem bonam, siue malam ad ipsammet animam, vel etiam ad alias spectantem: poterit hoc plus vel minus variari, vel omninõ auferri iuxta mutationem, seu variationem affectus illius animæ, vel causæ, ad quam collimabat & respiciebat Deus: hocque modo poterit non adimpleri sicuti sperabatur, & multoties nemo rei huius causã, præter ipsum Deũ agnoscat. Multa enim Deus dicere, docere, & polliceri solet,

*La Bonez
conditio-
nalia.*

Ion. 3. 4.

*3. Reg. 21
19. & 28.*

L 2 non

B.

Ioannis
de CruceOpera
Mystica

NVI

124

non ut pro illo intelligantur tempore, aut
 earum possessio capiatur: sed ut sequentibus
 annis intelligantur, quando nimirum illo-
 rum lacem, ac notitiam habere oportebit,
 vel quando illorum effectus iam subsequi
 debet, sicuti Christum Dominum cum suis
 fecisse discipulis animaduertimus, quibus
 plures parabolis, sententiasque proferebat
 quarum mysteria, ac in illis absconditam
 sapientiam, haud intellexerunt, donec te-
 pus praedicandi hanc sapientiam affulsisset;
 quod fuit quando super illos venit Spiritus
 sanctus, quem ipse Dominus praedixerat,
 manifestaturum illis uniuersa, quae vitae
 suae tempore illis disseruerat. Loquens etiam
 S. Iohannes de illo Christi Hierosolymam
 ingressu ait: *Hac non cognouerunt discipuli eius
 primum, sed quando glorificatus est. Iesus tunc re-
 cordati sunt, quia haec erant scripta de eo.* Atque
 ita multae res, particulares admodum, &
 singulares, diuinitus geri possunt, ac fieri
 in anima, quas nec illa, nec qui illam regit,
 nisi suo tempore intelligant. In libro quo-
 quo Regum legimus, quod iratus Deus
 Heli, sacerdoti Israelitico ob filiorum ipsius
 peccata, quae non puniebat, inter alia ver-
 ba, quae illi per Samuelem dici fecit, erant
 etiam sapientia: *Loquens locutus sum ut domus
 tua, & domus Patris tui ministraret in conspectu
 meo usque in sempiternum, nunc autem absit hoc
 a me, sed quicumque honori auerit me glorificabo
 eum.* Cum enim officium hoc sacerdotale
 in danda Deo gloria, & honore fundare-
 tur; & propter istum finem pollicitus fue-
 rit Deus sacerdotium Patri suo usque in
 sempiternum, si ille debito suo satisfecis-
 set; cum autem diuini honoris zelus in He-
 li defecisset, quia (ut ipsemet Deus con-
 questus fuerat) magis filios suos, quam
 Deum honorabat, dissimulando illorum
 peccata nec eos ignominia notaret: defecit
 etiam eius promissio, quae futura erat aeter-
 na, si perpetuus fuisset quoque illorum zelus

recteque ac legitime Deo fuissent famu-
 lati. Quapropter non est cur existimemus,
 quod quia diuina effata ac reuelationes in
 se verae sint; infallibiliter ita euenire de-
 beant, sicuti ipsa verba sonant: praesertim
 quando Deo ipso sic disponente, causis
 humanis, quae mutari, variari, aliterarique
 possunt, sunt annexae. Quando autem hoc
 ita sit; Deus ipse nouit, non enim semper
 rem hanc reuelat: sed profert sententiam,
 vel reuelationem exhibet, & conditionem
 interdum silentio praemit: quemadmodum
 contigit Niniuitis, quibus absolute ac de-
 terminate praedixit, eos interituros elapsis
 diebus quadraginta. Aliquando vero etiam
 conditionem aperit, sicut fecit Roboam
 dicens: *Si ambulaueris in vijs meis custodiens
 mandata mea, & praecepta mea, sicut fecit Dauid
 seruus meus, ero tecum, & aedificabo tibi domum
 stabilem, quomodo aedificauit Dauid domum, &c.*
 Verum siue Deus conditionem manife-
 stauerit, siue non; non possumus tunc, secu-
 riterque omnino esse de illarum intelligen-
 tia; nulla quippe ratione veritates diuinas,
 occultas ac multitudinem sensuum, qui in
 effatis, verbisque ipsius continentur, com-
 prehendere possumus. Manet ipse super
 caelos, loquiturque in via aeternitatis, nos
 vero obcaecati serpsimus reptamulque super
 terram, nec arcana eius attingere valeamus.
 Et propterea sapientem dixisse arbitror:
*Deus in caelo & tu super terram, idcirco sunt pau-
 ci sermones tui.* Sed dices fortasse: si diuina
 dicta & reuelationes capere, & intelligere
 minimè debemus, neque nos huic rei im-
 miscere, cur nobis Deus ista communicari
 iam superius dixi quamcumque rem suo
 tempore esse intelligendam, idque eo ordi-
 ne, quo disposuerit, qui dixit, ille autem
 intelliget, quem ipse intelligere decreuit;
 & manifestè postmodum apparebit,
 ita fieri & non aliter debuisse; nihil quippe
 absque causa, & veritate efficit Deus. Prop-
 terca-

30. 14. 16.

30. 12. 16.

2. Reg. 1.
30. Et 32.

Ioh. 3. 1.
3. Reg. 11.
38.

Arcana
Dei intel-
lectu diffi-
cilia.

Si in reuelationibus
dicitur discipulis, et in
tempore &
ordine fu-
rurum in-
telligere
debemus,
quo Deum
ipse dispo-
suit.

terea firmiter credatur, neminē comprehendere posse, nec assequi intellectu plenitudine, & amplitudinem dictorum, & rerum diuinarum; nec determinate iudiciū ferre, de illo, quod prima fronte videtur, ubiq; euidenti grauius errandi, magnæq; confusions periculo. Probè rem hanc exploratam habebant Propheta, quibus diuini verbi prædicatio concredita fuit, quibus molestum & graue videbatur, annunciare reuelationes & prophetias populo: nam sicuti diximus, multa ex illis quæ prophetabant, nequaq; eo ad literam euenire modo cernebant, quo populo futurū prædixerant; quod in causa erat, vt grauius ab eo contemnerentur ac irriderentur: ita vt dixerit Ierem. *Factus sum in derisum tota die, oēs subsannant me. Quia iam olim loquor vociferans iniquitatē, & vastitatē clamis: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die. Et dixi, non recordabor eius, neq; loquar ultra in nomine illius. Quæ verba quamuis Propheta sanctus cū resignatione, & personam hominis infirmi vias & secreta Dei sustinere non valentis præferens, protulerit; egregiè tamen ijs expressit discrimen inter adimplerionē dictorum Dei, & inter eōmunem & vulgarem litteræ sonum, æsensum: siquidē prophetas diuinos veluti illusores deridebant & æstimabant scipsum; propter prophetias tanta taliaq; sustinebant, vt dixerit idē Ieremias alio in loco. *Fermido, & laqueus, facta est nobis vaticinatio, & conuulso spiritus. Nullam præterea aliā ob causam Ionas aufugit, cum illum Dñs ad destructionem niniuæ prædicandā destinasset, nisi quia veritatē diuinorum eloquiorum minime caperet, nec eorum sensum perfecte assequeretur. Quare ne eum derideret, cum eius prædictio minime adimplerata fuisset, fugiebat, ne prophetare cōpelleretur, quā ob causam etiam totos quadraginta dies extra urbem præstolatus**

est, vt videret an prædictio diuina suū sortiretur effectum: cumq; haudquaquā res succederet, tantopere sese affixit, vt ad Deum dixerit. *Obsecro Domine nunquid non hoc est verbum meum cum adhuc essem in terra mea, propter hoc praecipuaui vt sugerem in iherusalem, &c. subitatusque sanctus Propheta, petijt à Deo vt eum ex hac vitā tolleret: Non est igitur cur miremur aliquas res, quas Deus animab. interdum loquitur & reuelat, non ita quomodo ipsæ illas intelligunt, succedere. Supposito. n. quod deus animæ promittat, vel hoc aut illud bonum siue malum, siue ad illā ipsam, siue ad aliā personam spectans representet: si illud alicui certo effectui vel obsequio, vel culpæ, quā anima illa vel alia persona tunc Deo faciunt vititur: & in illo affectu obsequio, &c. sicut diximus perseverauerit; dubio procul adimplebitur: non tamen propterea certum est, eo quo sonat modo adimplendum esse, siquidem perseverantia incerta est. Quare non est cur reuelationi huic fidamus, nec in eius nos intelligentiā fundemus, sed solummodo in fide.*

CAPVT XXI.

In quo demonstratur, quā ratione licet interdum Deus ad interrogata respondeat, minime tamen hic cum eo agendi modus illi placeat. Probatum etiam quod licet aliquando condescendat & responsum præbeat, pluries tamen ob id indignatur.

Spiritualium nonnulli vti diximus, nimium effecti securi nec curiositatē suā, cui aliquando seruiunt, dum aliquā supernaturali viā noscere conātur, sicut par esset animaduertentes, arbitrantur, quod quia interdum ad eorū preces instātes responderet Deus: illum esse præclarum secū agendi & tractandi modum, nec mediocriter illi gratum: cum tamē in rei veritate, quāuis eis respondeat Deus, haudquaquā tamē

B.

Iohannis
à CruceOpera
Mystica

NVI

124